

Gereğini saygılarımla arz ederim.

[Handwritten signatures and names follow]

Osman KORUTÜRK
İstanbul Milletvekili

[Handwritten signatures and names follow]

Ali Rıza ÖZCAN
Mardin Mr.

[Handwritten signatures and names follow]

Hasan ÖZET
Mardin Mr.

[Handwritten signatures and names follow]

Süleyman Çelebi
İST MY Çelebi

[Handwritten signatures and names follow]

Hamik Barutcu
Balıkesir Mr.

[Handwritten signatures and names follow]

Engin AÇIK
Sivas Mr.

[Handwritten signatures and names follow]

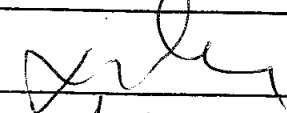
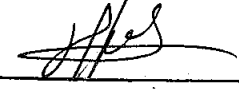
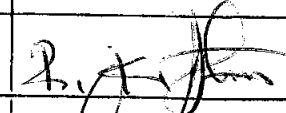
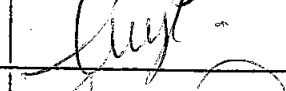
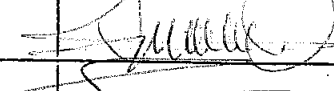
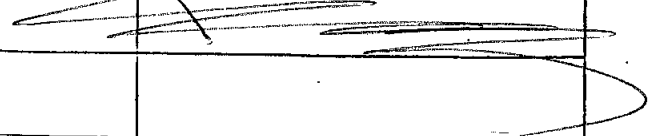
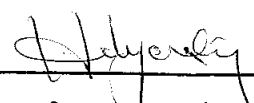
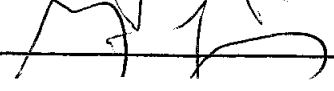
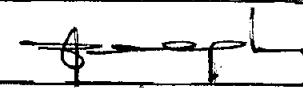
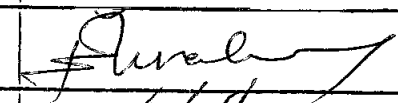
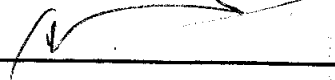
CHP
1923

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	-Plan ve Bütçe			
Esas Komisyon	Milli Savunma			
Tarih:	13 Temmuz 2013	E. No: 2/1724		
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.
AA	AB	CH	AB	MM
TBMM BAŞKANI				

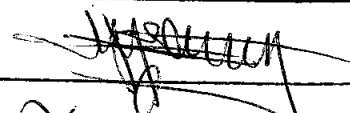
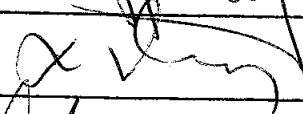
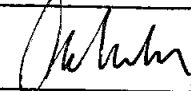
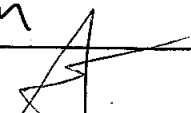
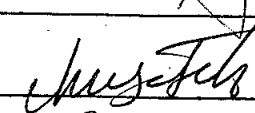
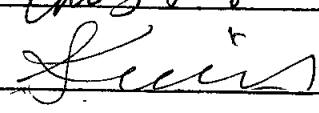
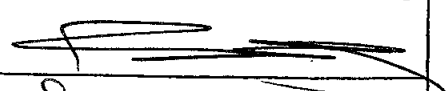
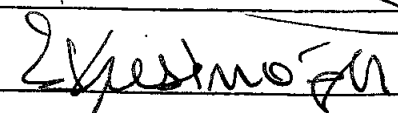
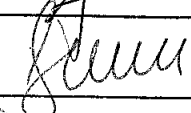
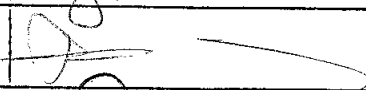
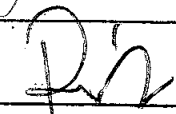
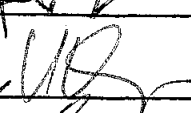
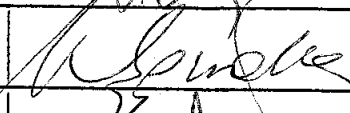
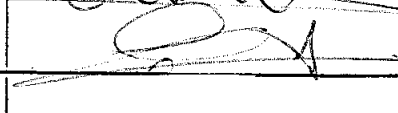
TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
12 Temmuz 2013
Numara:

T B M M KÜTÜPHANE VE ARŞİV HİZM. BAŞKANLIĞI
12 Temmuz 2013
No : 230309

1096 Sayılı Kanun Tasarısının İmza Çizelgesi

ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
Haydar Akar	Kocaeli	
Ömer Düzgün	Polatlı	
Ali İhsan Köktürk	Zonguldak	
Mehmet Seber	Çanakkale	
R. Kerim Öktem	BURSA	
Savaş Kalkanlı	Bursa	
Refik Fındık	Niğde	
Bülent Tazcan	Aydın	
Mehmet Ali Fethiye	HATAY	
Haluk Günen	İzmir	
M. Serhi Kalkanlı	Kayseri	
Mehmet Hilal Köpken	Kocaeli	
Mura Gönü	Trakya	
Haluk Eyüboğlu	İstanbul	
Osman Aydın	AYDIN	
A. Medret Akar	Bolu	

1096 Sayılı Kanun Tasarısının İmza Çizelgesi

ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
İhsan KALKAVAN	Samsun	
Mehmet Düzgün	Trabzon	
Mevlüt Duda	Hatay	
Salih Altın	Giresun	
DOĞAN ŞAFAK	MİĞİB	
Yedek Küçük	İstanbul	
Bülent Tercan	Aydın	
Mehmet S. Kesimoğlu	Kırklareli	
Salih Altın	Giresun	
HANUK KOC	SAMSUN	
ŞAHİN TOPRAK	Afyonkarahisar	
Ramiz Topal	Amasya	
Orhan İsmail	İstanbul	
Ali Şenel	İstanbul	
Recep Güllü	Hatay	
Enver AKSUNGUR	İstanbul	

GENEL GEREKÇE

Türkiye’de asker, teoride sivil otoriteye bağı olmakla birlikte, pratikte tayin ve terfi sisteminden eğitime, tedarikten bütçe uygulamalarına, yargıdan güvenlik stratejilerine ve savunma politikalarına kadar genelde batı ordularınıninkinden çok daha geniş bir hareket serbestisine sahip olagelmıştır.

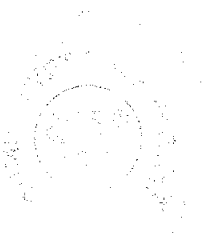
Soğuk Savaş sürecinde dış tehdit baskısı ve iç tehdit algılamaları altındaki Türkiye’de hükümetlerin tercihleri genellikle, demokrasi, bireysel ve kolektif özgürlüklerin genişletilmesinden yana olmamıştır. Bu tercih ve politikalar, Sivil-Asker İlişkilerindeki dengeyi de bozmuştur. On yılı aşkın AKP iktidarında, Hükümetin Sivil-Asker İlişkilerinde büyük değişiklik yaptığı ve sivil kontrolü sağladığı algısı kamuoyuna maledilmeye çalışılmakta ise de gerçek böyle değildir.

YAŞ ve MGK’da oturma düzeni değişikliği gibi kozmetik uygulamalar AKP tarafından “sivilleşme” olarak sunulmaya çalışılsa da, AKP iktidarı sürecince Hükümet Sivil-Asker İlişkilerinin dayandığı kanunları değiştirmek için hiçbir girişimde bulunmamıştır. Bu kanunlar bugün de aynen yürürlüktedir. Hâl böyle iken, idari kararlar ve özellikle yargı eliyle yapılan fiili uygulamalar TSK’nın itibarsızlaştırılması ve asli görevlerinde de etkinliğinin azaltılması için Hükümet tarafından temel araç olarak kullanılagelmıştır.

CHP, Sivil-Asker İlişkilerinde çağdaş demokrasilerdeki uygulamalar ve kıstasların esas alınmasını savunmaktadır. TSK ve diğer güvenlik güçlerinin demokratik sivil iradeye tabi olması CHP’nin temel politikasıdır. Bu bağlamda ordunun profesyonel olanak ve yeteneklerinin etkin ve ehil bir şekilde kullanılmasını sağlayacak hukuki çerçevenin çizilmesi ve politik iklimin sağlanması esastır. Aynı zamanda TSK’nın partizan siyasi müdahalelere karşı korunması da CHP’nin olmazsa olmazıdır.

CHP 12 Haziran 2011 tarihli genel seçimden önce açıkladığı Askerlik Projesinde de Sivil-Asker İlişkilerinde çağdaş demokrasilerdeki kurumsallaşmayı getirecek yasal düzenlemeleri hedeflemiştir.

Sivil-Asker İlişkilerinde demokratik kontrolün kurumsallaşmasını sağlayacak siyasi iradenin ortaya konması ve Sivil-Asker İlişkilerinin yeni hukuki temellere oturtulması için bu kanun teklifi hazırlanmıştır.

Bu kanun teklifi ordunun profesyonel olanak ve yeteneklerinin etkin ve ehil bir şekilde kullanılmasını sağlayacak hukuki çerçevenin çizilmesi ve politik iklimin sağlanması için ilk adımdır. Bu kanun teklifi uyarınca öngörülen düzenlemede, zorunlu askerlik hizmetine tabi gençler operasyonel görevlerde ve idari görevlerde kullanılamayacak, askerlik görevi sadece gerektiğinde seferberlik hâlinde yurt savunması için askerliği öğrenmekle sınırlı tutulacaktır. Silahlı kuvvetler gücünü ve itibarını korurken, siyasi iradenin TSK ve diğer güvenlik güçleri üzerindeki demokratik kontrol ve denetimi kurumsal bir yapıya kavuşturulması için gereken siyasi ortam hazırlanacaktır.

Asıl hedef halkına güven veren, dış karşı caydırıcılığa sahip, daha küçük, daha çevik ve güçlü bir TSK'dır. Türk Silahlı Kuvvetlerinin çağın gereklerine göre topyekûn yapılanmasıdır.

Aynı zamanda bu yeni yapı içinde askerliğin, toplumun değişik kesimlerinde sorun olmaktan ve hatta bir korku unsuru olmaktan çıkarılması göz önünde tutulmuştur. Askerlik hizmetinin gençlerin hayatlarından “çalınan” bir süreç değil, onların geleceklerine katkıda bulunacak bir sürece dönüştürülmesi ve vatandaşların yasa önünde eşit olarak gözetilmesi esas alınmıştır.

Sonuç olarak bu kanun teklifi, TSK'nın gücünü ve itibarını korurken aynı zamanda demokratik kurallar çerçevesinde siyasi iradenin demokratik kontrolü altına alınmasını öngören yasal düzenlemeler manzumesinin ilk adımıdır.

Bu teklif ile yukarıda da belirtildiği gibi, yükümlü gençlerin barış zamanında idari ve operasyonel görevler ve terörle mücadelede kullanılmalarının önüne geçilmesi; gençlerimizin askerlik yükümlülüklerinin yine barış zamanlarında sadece askerlik eğitimiyle sınırlandırılması ve askerlik süresinin kısaltılması amaçlanmaktadır. Bu maksatla ilgili kanunlarda gerekli değişiklikler yapılarak TSK'nın çağın gereklerine cevap verecek bir yapıya kavuşturulmasının önü açılacaktır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1 – Madde ile 211 sayılı TSK İç Hizmet Kanununun “Askerlik: Türk Vatanını, istiklal ve Cumhuriyetini korumak için harp sanatını öğrenmek ve yapmak mükellefiyetidir.” şeklindeki 2. Maddesi yeniden düzenlenmektedir.

Zorunlu askerlikle ilgili en önemli sorun yükümlülerin barış zamanında terörle mücadele gibi görevlerde kullanılmasıdır. Buna ilave olarak son olarak 25 ana kuzusunu şehit verdiğimiz Afyon’da cephanelik deposunda meydana gelen talihsiz olayda olduğu gibi “bedelsiz iş gücü” olarak idari ve hizmet alanlarında da kullanılmasıdır. Bunu önlemek için İç Hizmet Kanununun 2. Maddesindeki “Askerlik” yeniden tanımlanmalıdır. Bu maksatla zorunlu askerlik yükümlülüğü barış zamanında sadece eğitimle sınırlandırılmalıdır. Yükümlülerin barış koşullarındaki “terörle mücadelede, diğer idari ve harekât görevlerinde” kullanılması önlenmelidir.

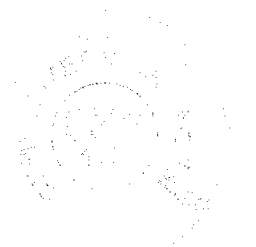
Yükümlülerin barış koşullarında terörle mücadele ve diğer görevlerde kullanılmasını önlemek için madde aşağıdaki şekilde değiştirilmelidir. Ancak önerilen değişikliğin yürürlüğe girmesi için İç Hizmet Kanunundaki ve diğer yasalardaki zorunlu değişikliklerle eş güdüm içinde TSK’nın topyekûn yeniden yapılandırılması elzemdir. Bu nedenle, TSK’ya kendi içinde yapısal hazırlık için en az iki yıl süre verilmelidir.

Bu süre içinde aşağıdaki esaslar çerçevesinde yapısal tedbirler alınarak TSK’nın çağın gereklerine cevap verecek bir yapıya kavuşturulması sağlanmalıdır.

Birliklerin harbe hazırlık seviyelerinin kriz yönetimi içinde yükseltilmesini, stratejik reaksiyon ve takviye kuvvetleri ile takviyesini öngören daha küçük, ancak daha güçlü, muharebe etkin ve çevik bir askeri yapıya geçilmelidir.

Buna bağlı olarak, TSK’da seferberlik ilanına gerek olmadan yürütülebilecek harekât görevlerinde kullanılmak üzere barış şartlarında gereken caydırıcı güce sahip uygun çapta ve miktarda harekâta hazır bir profesyonel birlik yapılanmasına geçilmelidir.

MADDE 2 – Teklifte 1111 Sayılı Askerlik Kanununun 5. maddesi hükümlerinde düzenlemeler yapılmakta ve yeni paragraflar eklenmektedir. TSK’da gerçekleştirilecek yeni kuvvet yapısı ve yükümlülerin askerlik hizmetinin sadece eğitimle sınırlandırılmasını sağlayacak düzenlemeler tamamlanana kadar zorunlu askerlik hizmeti dokuz ay olarak belirlenmeli; bu düzenlemeler tamamlandığında zorunlu askerlik altı aya indirilmelidir.

Zorunlu askerlik süresi altı aya indirildiğinde aynı zamanda askerlik yaşı da 18'e çekilerek, özellikle yükseköğrenime devam edemeyecek gençlerin altı aylık askerliğin ardından zaman kaybetmeden üretime katkı sağlamaları veya iş hayatına atılmaları için imkân sağlanmalıdır.

Bu kapsamda atılacak diğer bir önemli adım da, Jandarma Teşkilatı içinde "yükümlülerin", yani zorunlu askerlik görevini yapan gençlerin kullanılmasına son verilmesidir. Bu askerlik süresinin kademeli olarak altı aya indirilmesi sürecinde en kritik adımdır.

Diğer önemli husus ise gençlerin askerlik hizmetleri süresince SGK primleri daha sonradan kişisel borçlanmaya gerek bırakmamak üzere devlet tarafından askerlik hizmeti sırasında karşılanmalıdır. Keza, SGK kaydı olmayan yükümlülerin de silah altına alındıkları günden itibaren SGK kapsamına alınarak, zorunlu askerlik hizmeti yapan tüm gençlerin primleri devlet tarafından karşılanmalıdır.

Birinci derecede aile efradı SGK kapsamında olmayan veya askerlik hizmeti nedeniyle düzenli gelir şansı kalmayan ailelere sosyal hukuk devleti anlayışı içinde maaş bağlanmalıdır.

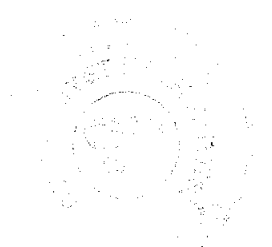
MADDE 3 – 1111 Sayılı Askerlik Kanununun 5. Maddesinde teklif edilen düzenlemeler çerçevesinde 1076 sayılı Yedek Subaylar ve Yedek Askeri Memurlar Kanununun 3. Madde (f) fıkrasında yedek subay hizmet sürelerinin 1111 Sayılı Askerlik Kanununa uyumlu hâle getirilmesi için yeniden düzenlenmesi gerekmektedir.

Yürütme

MADDE 4 – Yürütme maddesidir.

Yürürlük

MADDE 5 – Yürürlük maddesidir.

211 SAYILI TÜRK SİLAHLI KUVVETLERİ İÇ HİZMET KANUNUNDA, 1111 SAYILI ASKERLİK KANUNUNDA VE 1076 SAYILI YEDEK SUBAYLAR VE YEDEK ASKERİ MEMURLAR KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1 - 4/1/1961 tarihli ve 211 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanununun 2. Maddesinin ilk fıkrasındaki “Askerlik: Türk Vatanını, istiklal ve Cumhuriyetini korumak için harp sanatını öğrenmek ve yapmak mükellefiyetidir. Bu mükellefiyet, özel kanunlarla vaz’ olunur.” ifadesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir;

“Askerlik: Türk Vatanını, istiklal ve Cumhuriyetini savunmak için harp sanatını öğrenmek, seferberlik ilanında yapmak mükellefiyetidir. Bu mükellefiyet, özel kanunlarla vaz’ olunur.”

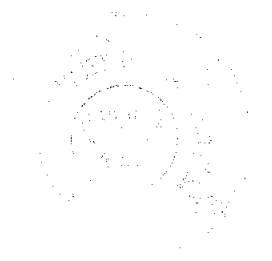
2. Maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir;

“Seferberlik ilanını gerektirmeyen barış koşullarında milli menfaatlerin ve uluslararası anlaşmalardan doğan taahhüt ve yükümlülüklerin gereği olarak terör dâhil yurtiçi ve yurt dışındaki her türlü askeri görevler için profesyonel askerler istihdam edilir.”

MADDE 2 – 21/6/1927 tarihli ve 1111 sayılı Askerlik Kanununun 5. Maddesinin; “Erbaş ve erler için muvazzaflık hizmeti süresi; Kara, Deniz, Hava Kuvvetleri ile Jandarma Genel Komutanlığında on sekiz aydır. Bu sürenin, barışta, önce on beş aya ve bilahare on iki aya kadar indirilmesine, Silahlı Kuvvetlerin de ihtiyacı dikkate alınarak, Bakanlar Kurulunca karar verilebilir.” şeklindeki birinci fıkrası “Erbaş ve erler için muvazzaflık hizmeti süresi; Kara, Deniz, Hava Kuvvetleri ile Jandarma Genel Komutanlığında dokuz aydır. Bu sürenin, barışta altı aya kadar indirilmesine, Silahlı Kuvvetlerin ihtiyacı da dikkate alınarak, Bakanlar Kurulunca karar verilebilir.” olarak değiştirilmiştir.

5. Maddenin “1076 sayılı Kanun hükmüne tabi yükümlülerden; bu yükümlülüklerini istekleriyle veya seçim sonucu yedek subay adayı olmadıkları için erbaş veya er olarak yerine getireceklerin hizmet süresi aynı celbe tabi olup, yedek subay adayı olarak ayrılanların hizmet süresinin yarısı kadardır” şeklindeki 2. fıkrası “1076 sayılı Kanun hükmüne tabi yükümlülerden; bu yükümlülüklerini istekleriyle veya seçim sonucu yedek subay adayı olmadıkları için erbaş veya er olarak yerine getireceklerin hizmet süresi aynı celbe tabi olup, hizmet süresi altı aydır. Gerektiğinde bu süre, Bakanlar Kurulu kararıyla dört aya kadar indirilebilir.” olarak değiştirilmiştir.

5. Maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir:

“Askerlik şubesinde sevk tarihinden itibaren erbaş ve erlerin ve 1076 sayılı kanun hükmüne tabi yükümlüler Sosyal Güvenlik Kurumu kapsamına alınır ve primleri devlet tarafından karşılanır. Birinci derecede aile efradından hiçbiri Sosyal Güvenlik Kurumu kapsamında bulunmayan veya aile üyelerinden birinin zorunlu askerlik hizmeti nedeniyle düzenli gelirden mahrum kalan ailelere maaş bağlanır. Bu maksatlarla, her mali yılbaşında Bakanlar Kurulunca fon hazırlamak için gerekli düzenlemeler yapılır.”

MADDE 3 - 16/6/1927 tarihli ve 1076 sayılı Yedek Subaylar ve Yedek Askeri Memurlar Kanununun 3. Maddesinin “Yedek subayların hizmet süreleri onsekiz aydır. Bu sürenin altı ayı yedek subay yetiştirilmekle oniki ayı da subay olarak atandıkları kıt'a ve kurumlarda geçer. Yedek subay yetiştirme süresi Genelkurmay Başkanlığının göstereceği lüzum üzerine Bakanlar Kurulunca uzatılabilir ve kısaltılabilir.” şeklindeki (f) bendi “Yedek subayların hizmet süreleri 9 aydır. Yedek subay yetiştirilme süresi ve subay olarak atandıkları kıt'a ve kurumlarda geçen hizmet süresi Genelkurmay Başkanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca düzenlenir.” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 4 - Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5 - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

